

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 6 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Salzburg – Austria) – CS / Eurowings GmbH

(Sprawa C-613/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Transport lotniczy – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Artykuł 5 ust. 3 – Wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów – Zwolnienie z obowiązku odszkodowania – Pojęcie „nadzwyczajnych okoliczności” – Strajk pracowników linii lotniczych – Strajk pracowników spółki zależnej w ramach solidarności z pracownikami spółki dominującej]

(2021/C 490/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Salzburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: CS

Strona pozwana: Eurowings GmbH

Sentencja

Artykuł 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, należy interpretować w ten sposób, że strajk mający na celu dochodzenie realizacji podnoszonych przez pracowników postulatów płacowych lub postulatów w zakresie świadczeń socjalnych, rozpoczęty w odpowiedzi na wezwanie związku zawodowego pracowników obsługującego przewoźnika lotniczego w ramach solidarności ze strajkiem wymierzonym przeciwko spółce dominującej, w stosunku do której przewoźnik jest jedną z jej spółek zależnych, realizowany przez kategorię pracowników tej spółki zależnej, których obecność jest niezbędna dla realizacji lotu, i kontynuowany poza ramami czasowymi pierwotnie zapowiedzianymi przez związek zawodowy w wezwaniu do strajku, pomimo osiągnięcia w międzyczasie porozumienia ze spółką dominującą – nie jest objęty zakresem znaczeniowym pojęcia „nadzwyczajnej okoliczności” w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 35 z 1.2.2021.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Polska) w dniu 8 lipca 2021 r. – X sp.z o.o., sp. k. przeciwko Z

(Sprawa C-419/21)

(2021/C 490/15)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X sp.z o.o., sp. k.

Strona pozwana: Z

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku umowy, w której strony przewidziały wiele dostaw towaru oraz płatności za każdą z dostaw w określonym terminie po każdej z tych dostaw, co najmniej stała kwota 40 euro należy się za opóźnienie każdej z płatności za poszczególne dostawy, czy

też prawo unijne wymaga jedynie zapewnienia wierzycielowi stałej kwoty 40 euro z tytułu całej transakcji handlowej obejmującej wiele dostaw, niezależnie od liczby opóźnionych płatności za poszczególne dostawy?

- 2) Czy w rozumieniu art. 2 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych transakcją handlową jest umowa, której przedmiotem jest dostawa towarów, zobowiązująca dostawcę do dostarczenia zamawiającemu za ustaloną w tej umowie cenę pewnej ilości towaru, a jednocześnie przyznająca zamawiającemu uprawnienie do jednostronnego decydowania o terminach i wielkościach poszczególnych, składających się na wykonanie przedmiotu umowy dostaw, włącznie z możliwością rezygnacji z części zakontraktowanych towarów, bez ponoszenia żadnych negatywnych konsekwencji z tego tytułu, w świetle której to umowy zamawiający jest zobowiązany do płatności za każdą z części dostawy w określonym terminie liczonym od otrzymania tej części dostawy, czy też każda z tych częściowych dostaw, wynikających ze zgłaszanego przez zamawiającego zapotrzebowania, stanowi odrębną transakcję handlową w rozumieniu dyrektywy, mimo że nie stanowi odrębnej umowy w rozumieniu prawa krajowego?

(¹) Dz. U.2011, L 48, s. 1

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht
(Niemcy) w dniu 21 lipca 2021 r. – X-FAB Dresden GmbH & Co. KG / FC**

(Sprawa C-453/21)

(2021/C 490/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca rewizję: X-FAB Dresden GmbH & Co. KG

Druga strona postępowania rewizyjnego: FC

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 38 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia (UE) 2016/679 (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, zwanego dalej „RODO”) (¹) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisowi prawa krajowego, takiemu jak w niniejszej sprawie § 38 ust. 1 i 2 w związku z § 6 ust. 4 zdanie pierwsze Bundesdatenschutzgesetz (federalnej ustawy o ochronie danych), który uzależnia możliwość odwołania inspektora ochrony danych przez administratora danych, będącego jego pracodawcą, od spełnienia określonych w tym przepisie przesłanek, niezależnie od tego, czy odwołanie to następuje z powodu wypełniania jego zadań?

W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

- 2) Czy art. 38 ust. 3 zdanie drugie RODO sprzeciwia się takiemu przepisowi prawa krajowego również wtedy, gdy wyznaczenie inspektora ochrony danych nie jest obowiązkowe na podstawie art. 37 ust. 1 RODO, lecz wyłącznie na podstawie prawa państwa członkowskiego?

W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

- 3) Czy art. 38 ust. 3 zdanie drugie RODO jest oparty na wystarczającej podstawie prawnej, w szczególności w zakresie, w jakim obejmuje inspektorów ochrony danych pozostających w stosunku pracy z administratorem?